

SÉNAT DE BELGIQUE

SÉANCE DU 10 JUILLET 1930.

Rapport de la Commission de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale chargée de l'examen du Projet de Loi portant revision de la loi du 10 décembre 1924, modifiée par celle du 27 juillet 1927 relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

(Voir les n°s 23, 215, 265, 287, 299, 325, 357 et les Annales parlementaires de la Chambre des Représentants, séances des 1er, 2 et 4 juillet 1930, l^e n° 209 du Sénat.)

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 10 JULI 1930.

Verslag uit naam van de Commissie van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg belast met het onderzoek van het Wetsontwerp houdende herziening van de wet van 10 December 1924, gewijzigd bij die van 27 Juli 1927, op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood.

Zie de n°s 23, 215, 265, 287, 299, 325, 357 en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 1, 2 en 4 Juli 1930; het n° 209 van den Senaat).

Présents : MM. HUBERT, président; CROQUET, DEMETS, DEMOULIN, EYLENBOSCH, HENRICOT, JAUNIAUX, MOYERSON, RUTTEN, SIMONIS, VAN BELLE, VAN COILLIE, VAN ROOSBROECK et BROEKX, rapporteur.

MADAME, MESSIEURS,

Le projet de loi soumis à vos délibérations a été adopté à l'unanimité par les membres de la Chambre des Représentants.

Nous aurions voulu montrer, dans notre rapport, les principales modifications apportées par ce projet à la législation sur la matière actuellement en vigueur. Le Sénat aurait pu ainsi constater que le régime nouveau améliore notablement le régime de la loi de 1924.

Mais le temps nous a manqué pour effectuer ce travail. D'ailleurs l'Exposé des Motifs ainsi que le rapport de M. le représentant Rubbens, donnent déjà des renseignements très précis

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het U voorgelegde wetsontwerp werd door de Kamer der Volksvertegenwoordigers eenparig goedgekeurd.

Wij hadden in ons verslag willen wijzen op de bijzonderste wijzigingen door het ontwerp toegebracht aar de thans van kracht zijnde wetgeving. De Senaat zou zich aldus ervan hebben kunnen rekenschap geven dat het nieuwe stelsel dit der wet van 1924 merkeliik verbetert.

De tijd heeft ons echter ontbroken om dit werk te doen. De Memorie van Toelichting alsook het verslag van Volksvertegenwoordiger Rubbens geven reeds zeer duidelijke inlichtingen over de tal-

sur les avantages nombreux accordés par la nouvelle législation.

Qu'il nous suffise de mettre en lumière le montant des versements que devront effectuer dorénavant les assurés et les patrons et, d'autre part, celui de l'intervention de l'État.

a) *Aux assujettis salariés*, il est demandé une cotisation fixée approximativement à 1.33 p. c. du salaire gagné, quel que soit le sexe de l'assuré. Contrairement à ce qui existait sous le régime de la loi du 10 décembre 1924, il n'est plus établi de différence entre l'assujetti du sexe masculin et l'assujetti du sexe féminin.

La cotisation patronale est fixée à 1.33 p. c. environ du salaire, de telle sorte qu'il sera versé annuellement au compte des assujettis 2.66 p. c. de leur salaire.

Seulement, si tous les salariés, quel que soit le montant du salaire gagné, sont dorénavant assujettis à la loi, le versement personnel et la cotisation patronale ne seront perçus que sur 12,000 francs au maximum.

Les tableaux insérés dans la loi, donnent le montant mensuel du versement personnel et de la cotisation patronale, selon le salaire perçu par l'assuré lors du premier paiement effectué dans le courant du mois. Les salariés sont, à cette fin, répartis en huit classes. La perception du versement personnel sera ainsi rendue aisée aux employeurs.

b) *Aux assujettis, travailleurs indépendants*, nous réclamons une cotisation fixée à 1.50 p. c. du revenu professionnel de l'assuré; mais, ici encore, cette cotisation ne sera due que sur un revenu annuel de 12,000 francs au maximum. Inutile de dire que les rentes de vieillesse et de veuve, qui seront constituées par cette catégorie d'assujettis, seront inférieures à celles formées par les salariés, puisque les versements effectués obli-

rijke voordeelen die de nieuwe wet toekent.

Het moge volstaan te doen uitschijnen welke stortingen de verzekerden en de werkgevers voortaan zullen moeten verrichten en bovendien welke de tusschenkomst is van den Staat.

a) Aan de loontrekkende verzekerden wordt een bijdrage gevraagd bij benadering bepaald op 1.35 t. h. van het verdiende loon, onaan gezien de kunne van den verzekerde. In tegenstelling met hetgeen onder het regiem der wet van 10 December 1924 bestond, wordt geen verschil meer gemaakt tusschen de vrouwelijke en de mannelijke verzekerden.

De werkgeversbijdrage word bepaald op ongeveer 1.35 t. h. van het loon, zoodat jaarlijks 2.65 t. h. van hun loon op rekening van de verzekerden wordt gestort.

Evenwel, indien al de loontrekkenden, welke het bedrag van het verdiende loon ook weze, aan de wet onderworpen zijn, toch zullen de persoonlijke storting en de werkgeversbijdrage slechts afgehouden worden op 12,000 frank maximum.

De bij de wet gevoegde tabellen geven het maandelijksch bedrag aan van de persoonlijke storting en van de werkgeversbijdrage, volgens het loon door den verzekerde ontvangen bij de eerste uitbetaling in den loop der maand. De loontrekkenden worden daartoe in acht klassen verdeeld. De afhouding van de persoonlijke storting wordt aldus aan de werkgevers vergemakkelijkt.

b) Aan de verzekerden, onafhankelijke arbeiders, vragen wij een bijdrage bepaald op 1.50 t. h. van het beroepsinkomen van den verzekerde; ook hier weerom is deze bijdrage alleen verschuldigd op een jaarlijksch inkomen van 12,000 frank maximum. Onnoodig te zeggen dat de ouderdoms- en weduwerrenten door deze categorie verzekerden gevestigd, lager zullen zijn dan die der loontrekkenden, vermits de verplichte

gatoirement par les premiers seront de 1.16 p. c. inférieurs à ceux faits au compte des salariés.

La Chambre des Représentants a très sagement amendé l'article 4 du projet en imposant un minimum de versements pour les travailleurs indépendants.

A côté des assurés obligatoires, nous avons les *assurés libres* : le montant des versements qu'ils peuvent effectuer est laissé à leur libre appréciation; seulement, s'ils veulent bénéficier de la contribution de l'Etat et de la majoration de rente de vieillesse, et s'ils désirent que la majoration de rente de veuve soit accordée à leur épouse, ils seront tenus d'effectuer annuellement le versement minimum fixé à l'article 25.

On a estimé, en effet, que l'intervention de l'Etat ne se justifiait que si l'intéressé fait, de son côté, un effort sérieux de prévoyance.

DE L'INTERVENTION DE L'ÉTAT DANS LA CONSTITUTION DES RENTES DE VIEILLESSE ET DE VEUVE.

Dans le régime nouveau, l'Etat interviendra dès le moment de la prise de cours de la rente viagère de vieillesse, par l'octroi d'une contribution annuelle égale, en régime normal, à 50 p. c. de cette rente, et pour les assurés plus âgés à 100 p. c., 80 p. c. ou 60 p. c., selon leur année de naissance. Le montant maximum de cette contribution est fixé dans tous les cas à 1,200 francs par an. Cette contribution est réversible sur la tête de la veuve, dans les proportions fixées pour la réversibilité de la rente de vieillesse. Elle est accordée également aux assujettis et aux assurés libres. Ainsi, si nous nous trouvons en présence d'un ménage, le mari *assujetti*, jouira de cette contribution qui sera également accordée à l'épouse, si celle-ci effectue des versements en qualité d'*assurée libre*.

stortingen van de eersten 1.16 t.h. lager zullen zijn dan deze van de loortrek-kenden.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft zeer terecht artikel 4 van het ontwerp geamendeerd met een minimum stortingen voor de onafhankelijke arbeiders op te leggen.

Benevens de verplichte verzekerden, hebben wij de *vrije verzekerden* : zij zijn vrij te storten zooveel zij willen; indien zij echter de bijdragen van den Staat en de aanvullende ouderdomsrenten willen genieten, en indien zij wenschen dat de verhooging der weduwerente aan hun echtgenoot wordt toegekend, dan zijn zij verplicht jaarlijks de minimumstorting bij artikel 25 bepaald, te doen.

Men heeft inderdaad gemeend dat de tusschenkomst van der Staat alleen gebillijkt was indien de belanghebbende zijnerzijds een ernstige inspanning van voorui zichtdoet.

TUSSCHENKOMST VAN DEN STAAT IN DE VESTIGING DER OUDERDOMS- EN WEDUWERENTEN.

In het nieuwe stelsel draagt de Staat bij vanaf den aanvang der ouderdomsrenten door het toekennen van een jaarlijksche tusschenkomst, die met een normaal regiem gelijk is aan 50 t. h. dezer renten, en voor de meer bejaarde verzekerden aan 100 t. h., 80 t. h. of 60 t. h. volgens hun geboortjaar. Het maximumbedrag dezer bijdrage is in alle gevallen op 1,200 frank per jaar bepaald. Deze bijdrage kan overgedragen worden op het hoofd van de weduwe in de verhoudingen voor de overdraagbaarheid der ouderdomsrenten bepaald. Zij wordt insgelijks toegekend aan de verplichte en aan de vrije verzekerden. Alzoo kan in een gezin de *verzekeringsplichtige* echtgenoot deze bijdrage genieten, welke insgelijks aan de echtgenoot kan verleend worden indien zij stortingen doet als *vrije verzekerde*.

Nous nous permettons d'attirer l'attention toute spéciale du Sénat sur l'importance de l'intervention de l'Etat dans la constitution des rentes. Si même, la loi ne prévoyait que cette seule intervention de l'Etat, l'opération d'assurance serait très avantageuse pour les assurés. En effet, grâce à cette intervention, les rentes de vieillesse et de veuve formées par les versements personnels et la cotisation patronale seront *doublées* ou *augmentées* de 80, de 60 ou de 50 p. c. selon l'âge de l'assuré au moment de la mise en vigueur de la loi.

*
* *

Nous répondrons, maintenant, à une seconde question.

Que recevront en retour, les assurés obligatoires et libres, leur veuve et leurs orphelins ?

L'article 17 dispose que les versements serviront, tout d'abord, à la formation *d'une rente de vieillesse au profit de l'assuré*. En régime normal, c'est uniquement cette rente, qui constitue la pension de l'intéressé.

Quel sera le montant de cette rente ?

Nous croyons utile de rappeler, tout d'abord, que l'importance de la rente dépend de plusieurs facteurs :

1° Tout d'abord, de l'âge de l'assuré au moment où il effectue son premier versement.

Il va de soi que la rente sera plus élevée si l'assuré commence ses versements à l'âge de dix-huit ans qu'à trente-cinq ou cinquante-cinq ans;

2° Ensuite, du montant des sommes versées. Plus les sommes sont élevées, plus les rentes constituées seront importantes;

3° Enfin, de la régularité des versements. Toute interruption dans les versements a pour conséquence de diminuer le montant de la rente.

De Commissie vestigt de bijzondere aandacht van den Senaat op het bedrag der Staatsbijdrage in de vestiging der renten. Zelfs indien de wet alleen deze Staatsbijdrage voorzag, zou de verzekeringsverrichting zeer voordeelig zijn voor de verzekerden. Inderdaad, dank zij deze tusschenkomst, zullen de ouderdoms- en weduwerenten door de persoonlijke stortingen en werkgeversbijdragen gevestigd, *verdubbeld* of *verhoogd* worden met 80, met 60 of met 50 t. h., volgens den leeftijd van den verzekerde op het oogenblik van de inwerking-treding der wet.

*
* *

Een tweede vraag wordt gesteld.

Wat zullen nu de verplichte en vrije verzekerden, hun weduwe en hun wezen ter vergelding ontvangen?

Artikel 17 bepaalt dat de stortingen eerst en vooral zullen dienen tot de samenstelling van een *ouderdomsrente ten bate van den verzekerde*. In normaal regiem maakt deze rente uitsluitend het pensioen van den betrokkene uit.

Welk zal het bedrag van deze rente zijn ?

Wij meenen vooreerst dat het doelmatig is er aan te herinneren dat de rente van verschillende factoren afhangt :

1° Ten eerste, van den leeftijd van den verzekerde op het oogenblik dat hij zijn eerste storting doet. Het spreekt van zelf dat de rente hooger zal zijn indien de verzekerde zijn stortingen op achttien jaar in plaats van op vijf en dertig of vijf en vijftig jaar begint;

2° Vervolgens, van het bedrag der gestorte sommen. Hoe hooger deze gestorte sommen zullen zijn, hoe aanzienlijker de gevestigde renten;

3° Ten slotte, van de regelmatigheid van de stortingen. Elke onderbreking in de stortingen heeft voor gevolg het bedrag der renten te verminderen.

On s'aperçoit immédiatement, à l'énoncé de ces trois facteurs, qu'il sera difficile de fixer, pour un assuré déterminé, le montant exact de la rente de vieillesse qui sera constituée à son profit à soixante-cinq ans.

Quoiqu'il en soit, nous pouvons assurer qu'au moyen des versements personnels et patronaux régulièrement effectués, et de la contribution de l'État, il pourra être constitué une rente de vieillesse de 3,600 francs environ à soixante-cinq ans.

Ce dernier chiffre a été fixé en se basant sur une carrière normale, hypothétique d'ouvrier, en tenant compte de périodes probables de chômage annuelles.

On a supposé un ouvrier effectuant ses premiers versements à l'âge de dix-huit ans et compris alors dans la première classe des assujettis et passant successivement dans la deuxième, troisième, quatrième, cinquième, sixième, et septième classe, pour gagner vers l'âge de trente-cinq ans, un salaire suffisant pour être alors transféré définitivement dans la huitième classe.

On a également prévu l'interruption de versements qui sera occasionnée par le service militaire.

Enfin, le montant des versements a été établi comme s'il y avait régulièrement chaque année, chômage pendant un mois et un tiers.

C'est en ayant égard à tous ces éléments, qu'a été fixé le montant de la majoration de rente de vieillesse pour chaque année de la période transitoire.

Dans le rapport de M. le représentant Rubbens, ont été insérés certains exemples, élaborés par la Direction des pensions de vieillesse du Ministère du Travail.

* *

Les versements de l'assuré serviront également à la formation *d'une rente*

Men merkt dadelijk aan de opsomming dezer drie factoren dat het moeilijk is voor een bepaalden verzekerde het juiste bedrag vast te stellen der ouderdomsrente welke te zijnen bate op vijf en zestig jaar zal gevestigd zijn.

Wat er ook van zij, wij mogen getuigen dat er bij middel van de persoonlijke en werkgeversstortingen, geregeld gedaan, en van de bijdragen van den Staat, een ouderdomsrente van 3,600 fr. ongeveer op vijf en zestig jaar kan gevestigd worden.

Dit laatste bedrag werd bepaald met een normale veronderstelde arbeidersloopbaan te nemen en rekening te houden met mogelijke jaarlijksche perioden van werkloosheid.

Men heeft een arbeider verondersteld welke zijn eerste stortingen doet op achttienjarigen leeftijd, die alsdan tot de eerste klasse van verzekeringsplichtigen behoort en achtereenvolgens naar de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende klasse overgaat, om op ongeveer vijf en dertigjarigen leeftijd een voldoende loon te verdienen om alsdan bepaald naar de achtste klasse over te gaan.

Men heeft insgelijks de onderbreking in de stortingen voorzien, veroorzaakt door den militairen dienst.

Ten slotte werd het bedrag der stortingen opgemaakt alsof er geregeld elk jaar een maand en een derde werkloosheid was.

Rekening houdend met al deze gegevens, werd het bedrag bepaald van den ouderdomsrentetoeslag voor elk jaar van de overgangsperiode.

In het verslag van Volksvertegenwoordiger Rubbens werden sommige voorbeelden ingelascht, opgemaakt door het Bestuur van ouderdomspensioenen van het Ministerie van Arbeid.

* *

De stortingen van den verzekerde zullen insgelijks dienen voor de vestiging

de veuve. Le montant de cette rente est proportionnel à celui de la rente de vieillesse qui aurait été formée si le mari décédé avait opéré régulièrement ses versements jusqu'à l'âge de soixante-cinq ans. Les proportions indiquées dans le projet, ne seront applicables que si la veuve est du même âge que le mari décédé. Si la veuve est moins âgé que le mari, alors le montant de la rente sera diminué; dans le cas contraire, elle sera plus élevée.

Aux veuves de la période transitoire, il sera également accordé, à charge de l'État, une majoration de rente de veuve dont le montant a été fixé en tenant compte de la rente de veuve probable qui aura pu être constituée par des assurés d'un âge déterminé.

La Commission de la Chambre a amendé l'article 52 du projet du Gouvernement ce qui permettra au Fonds des veuves et des orphelins d'accorder des compléments de majoration.

* * *

Pour la réalisation des assurances prévues dans cette nouvelle législation nous avons vu qu'il était demandé aux assurés un effort sensiblement plus important que celui déterminé par la loi du 10 décembre 1924.

L'État, de son côté, a-t-il augmenté proportionnellement son intervention ?

Cette question a déjà été développée très justement dans le rapport de M. le représentant Rubbens. Il est bon cependant, que nous insistions en donnant quelques précisions.

Dans le régime normal de la loi du 10 décembre 1924, l'État intervient dans la constitution des rentes de vieillesse et de survie par l'octroi d'une rente maximum de 240 francs pour la rente de vieillesse et de 120 francs

van een *weduwerente*. Het bedrag dezer rente staat in verhouding tot dit der ouderdomsrente welke zou gevestigd zijn indien de overleden echtgenoot geregeld zijn storting tot den leeftijd van vijf en zestig jaar zou hebben gedaan. De in het ontwerp aangeduide verhoudingen zijn slechts toepasselijk indien de weduwe denzelfden leeftijd heeft als de overleden echtgenoot. Is de weduwe jonger dan de echtgenoot, dan vermindert het bedrag der rente; in het tegenovergesteld geval, is de rente hooger.

Aan de weduwen der overgangperiode wordt insgelijks ten laste van den Staat, een verhooging der weduwerente toegekend, waarvan het bedrag bepaald werd rekening houdende met de waarschijnlijke weduwerente welke door verzekeren van een bepaalden leeftijd zou kunnen gevestigd geworden zijn.

De Commissie heeft artikel 52 van het ontwerp der Regeering geamendeerd, hetgeen aan het Weduwen- en Weezenfonds zal toelaten aanvullende verhoogingen te verleenen.

* * *

Voor de verwezenlijking der verzekeringen voorzien in deze nieuwe wet, hebben wij gezien dat er van de verzekeren een merklijk aanzienlijker inspanning wordt geleverd dan die bepaald bij de wet van 10 December 1924.

Heeft de Staat, van zijn kant, zijn tussenkomst in evenredigheid verhoogd?

Deze vraag werd reeds zeer juist toegelicht in het verslag van Volksveregenwoordiger Rubbens. Het is echter niet zonder belang enkele nadere inlichtingen te verstrekken.

Onder het gewoon stelsel der wet van 10 December 1924, komt de Staat tussenbeide in het vestigen der ouderdoms- en overlevingsrenten door het toekennen van een maximum-rente van 240 frank voor de ouderdomsrente en

pour la rente de survie, soit donc au total 360 francs.

Dans le régime normal de la nouvelle législation, l'État interviendra dans la constitution de la rente de vieillesse, par l'octroi d'une rente maximum de 1,200 francs. Cette dernière rente est réversible sur la tête de la veuve dans les proportions de 35 à 50 p.c., soit donc 420 à 600 francs.

Donc pour la vieillesse, augmentation de 960 francs et pour la survie, augmentation de 300 à 480 francs.

Considérons, maintenant, la période transitoire. Pour les assurés nés en 1867 et qui atteindront donc l'âge de soixante-cinq ans en 1932, le taux maximum de la majoration de rente de vieillesse est fixé dans la loi du 10 décembre 1924 à 700 francs. Nous laissons de côté, pour les calculs, l'allocation gratuite dont le taux maximum ne sera pour cette année que de 560 francs.

La situation au point de vue majoration de rente de vieillesse s'établirait donc comme suit, en tenant compte du complément de majoration et en y ajoutant une allocation supplémentaire proportionnelle égale à celle allouée pour 1929 :

1° A un ménage, mari et femme :

Majoration 700 francs, à chaque conjoint, soit . . . fr. 1,400 »

Complément de majoration,
720 francs à l'époux et
540 francs à l'épouse, soit. 1,260 »

Allocation complémentaire,
fr. 131-25 à chaque conjoint, soit 262 50

Au total, fr. 2,922 50

Dans le régime nouveau, ce ménage recevra 3,200 francs, soit donc une augmentation de fr. 277-50.

van 120 frank voor de overlevingsrente, zegge in 't geheel 360 frank.

Onder het normaal stelsel der nieuwe wet, zal de Staat in het vestigen der ouderdomsrente tusschenbeide komen door het verleen van een maximum-rente van 1,200 frank. Deze laatste rente kan overgaan op de weduwe in de verhouding van 35 tot 50 t. h., zegge dus van 420 tot 600 frank.

Dus, voor de ouderdomsrente verhooging van 960 frank, en voor de overlevingsrente verhooging van 300 tot 480 frank.

Blijven wij thans stilstaan bij het overgangstijdperk. Voor de verzekerden geboren in 1867 en die dus den ouderdom van vijf en zestig jaar zullen bereiken in 1932, wordt het maximum-bedrag der verhooging van de ouderdomsrente bij de wet van 10 December 1924 bepaalt op 700 frank. Wij laten buiten berekening de kosteloze toelage waarvan het maximumbedrag dit jaar enkel 560 frank zal bedragen.

De toestand inzake verhooging der ouderdomsrente zou zich dus voordoen als volgt, met inachtneming van den verhoogingsbijslag en mits toevoeging van een evenredige aanvullende toelage gelijk aan die verleend voor 1929:

1° Aan een gezin, man en vrouw :

Verhooging 700 frank voor
iedereen echtgenoot, zegge fr. 1,400 »

Verhoogingsbijslag 720 fr.
aan den echtgenoot en 540 fr.
aan de echtgenote, zegge fr. 1,260 »

Aanvullende toekening :
fr. 131-25 aan iederen echtgenoot, zegge fr. 262 50

Tezamen . fr. 2,922 50

Onder het nieuwe stelsel, zal dit gezin ontvangen 3,200 frank, zegge dus een verhooging van fr. 277-50 frank.

2° A un bénéficiaire célibataire, veuf ou divorcé :

Majoration fr.	700 »
Complément	720 »
Allocation complémentaire .	131 25

Au total, fr. 1,551 25

Dans le nouveau régime, ce vieillard recevra 2,400 francs, soit donc une augmentation de fr. 548-75.

Ces chiffres ne doivent pas être considérés d'une façon absolue, en ce sens qu'il faut également tenir compte, pour apprécier l'augmentation des avantages accordés par la loi à charge de l'Etat, des conditions d'octroi de la majoration de rente de vieillesse. Ces conditions sont notablement plus favorables pour les intéressés, ce qui aura comme conséquence que le taux maximum de la majoration nouvelle sera alloué à un plus grand nombre de vieillards.

Pour ce qui concerne la majoration de rente de survie, le taux de celle-ci sera porté de 180 à 540 francs, soit donc une augmentation de 360 francs. L'allocation d'orphelins est portée de 180 à 240 francs, soit donc une augmentation de 60 francs.

Si nous considérons le montant total de la dépense imposée à l'Etat par la législation actuelle, nous avons les chiffres suivants. Le rapport de M. le représentant Rubbens donne le détail de ces différents chiffres :

1° Intervention de l'Etat dans la constitution des rentes de vieillesse fr. 250,000

Coût de la partie gratuite de la pension de vieillesse 360,000,000

Soit donc, fr. 360,250,000

2° Intervention de l'Etat dans la constitution de rentes de survie et coût

2° Aan een rechthebbende, die ongehuwd, weduwnaar of uit den echt gescheiden is :

Verhooging fr.	700 »
Bijslag	720 »
Aanvullende toelage . .	131 25

Te zamen, fr. 1,551 25

Onder het nieuwe stelsel zal deze bejaarde persoon 2.400 frank ontvangen, zegge dus een verhooging van fr. 548-75.

Deze cijfers dienen niet in volstrekten zin opgevat, met dier verstaande dat er eveneens dient rekening gehouden, om te kunnen oordeelen over de verhooging der voordeelen bij de wet verleend ter laste van den Staat, met de voorwaarden waarin de verhooging van de ouderdoms-ente wordt verleend. Deze voorwaarden zijn merkelyk gunstiger voor de belanghebbenden, hetgeen voor gevolg zal hebben dat het maximumbedrag van de nieuwe verhooging zal worden verleend aan een grooter aantal bejaarde lieden.

Wat betreft de verhooging der overlevingsrente, zal het bedrag derzelve worden opgevoerd van 180 tot 540 frank, zegge dus een verhooging van 360 frank. De weezentoeelage wordt gebracht van 180 op 240 frank, zegge een verhooging van 60 frank.

Beschouwen wij het totale bedrag van de uitgave aan den Staat opgelegd door de huidige wetgeving, dan krijgen wij de volgende cijfers. Het verslag van Volksvertegenwoordiger Rubbens geeft deze cijfers omstandig aan :

1° Tusschenkomst van den Staat in de vestiging der ouderdoms-renten fr. 250,000

Uitgave voor het kosteloos gedeelte van het ouderdomspensioen 360,000,000

Zegge . fr. 360,250,000

2° Tusschenkomst van den Staat in de vestiging der overlevingsrenten en

des majorations de rente de survie et des allocations d'orphelins : 2,941,000 francs. Soit donc au total $360,250,000 + 2,941,000 = 363,191,000$ francs.

Pour l'année 1932, la dépense a été évaluée :

1° Pour ce qui concerne la vieillesse, à 525,000,000 francs, soit donc une augmentation de 164,750,000 francs.

2° Pour ce qui concerne la survie, à 20,000,000 francs, soit donc une augmentation de 17,059,000 francs.

Au total donc, une augmentation de 181,809,000 francs environ.

Ces chiffres n'ont pas besoin de commentaire et nul ne peut contester l'importance de la charge supplémentaire que l'Etat consent, pour pouvoir garantir une pension convenable aux vieux travailleurs qui auront fait l'effort qui leur est demandé.

* * *

Attirons également l'attention du Sénat sur le régime spécial établi pour les travailleurs occupés dans un métier insalubre. Le Gouvernement a très bien compris qu'il était indispensable d'accorder à ces travailleurs, des avantages particuliers, puisque la grande majorité d'entr'eux ne pourront bénéficier qu'exceptionnellement du régime général, étant donné la mortalité rapide résultant de l'insalubrité de leur profession.

Enfin, un dernier point, dont l'importance ne peut nous échapper, c'est le droit accordé au Conseil d'administration du Fonds des veuves et des orphelins, d'octroyer au moyen de certaines ressources spéciales, mises à sa disposition, des compléments de majoration aux veuves et des compléments d'allocation aux orphelins.

Le Président,
A. HUBERT.

Le Rapporteur,
P. BROEKX.

uitgaven voor den toeslag der overlevingsrenten en der weezentoelagen : 2,941,000 frank. Zegge dus een totaal van $360,250,000 + 2,941,000 = 363$ miljoen 191,000 frank.

Voor het jaar 1932 wordt de uitgave geraamd op :

1° Voor de ouderdomsrente : 525 miljoen frank, zijnde een verhooging van 164,750,000 frank;

2° Voor de overlevingsrente : 20 miljoen frank, zijnde een verhooging van 17,059,000 frank.

Zegge dus een totale verhooging van 181,809,000 frank ongeveer.

Deze bijdragen vergen geen commentaar en niemand kan den omvang betwisten van den bijkomenden last die de Staat zich getroost om een behoorlijk pensioen te waarborgen aan de arbeiders die de hun gevraagde inspanning hebben gedaan.

* * *

Vestigen wij nog de aandacht van den Senaat op het bijzonder regime vastgesteld voor de arbeiders werkzaam in ongezonde bedrijven. De Regeering heeft zeer goed begrepen dat het onontbeerlijk is bijzondere voordeelen te verleenen aan deze arbeiders, daar de groote meerderheid onder hen slechts bij uitzondering zullen kunnen genieten van het algemeene regime, gezien den voortijdigen dood van velen wegens de ongezonde toestanden waarin zij werken.

Nog een laatste punt waarvan het belang ons niet mag ontsnappen : het geldt het recht aan den Raad van Beheer van het Weduwen- en Weezenfonds toegekend, om door middel van zekere te zijner beschikking gestelde bijzondere inkomsten aanvullende verhoogingen aan de weduwen en aanvullende bijslagen aan de weezen te verleenen.

De Voorzitter,
A. HUBERT.

De Verslaggever,
P. BROEKX.